

את לחמי בשום עבודה אחרת" ענה הגברתן.
"חדל לחפור" אמר הקשת "אין בכול המדינה
קשת טוב ממני, אלא שהמלך לא יאפשר לי
להצטרף לצבאו בגלל קומתי הנמוכה. לעומת
זאת אותך הוא יגייס בשמחה כי מימדיך עולים
על הנדרש ואתה גדול וחזק. אני אבצע את
המלאכה שתוטל עליך ונתחלק בתשלום. כך
נרוויח שנינו את לחמנו. האם תבוא עימי
ותעשה את שאומר לך?" שאל הקשת הקטן.
"כן, אבוא" אמר הגברתן.
יחדיו יצאו אל המלך.

הם הגיעו אל שערי הארמון ושלחו מסר אל
המלך לאמור שקשת מופלא נמצא כאן. המלך
שלח להביא את הקשת לפניו. שניהם נכנסו,
השתחוו, ועמודו לפני המלך.
המלך הביט בגבר הגדול ושאל: "מה מביאך
הלום?"
"ברצוני להתגייס לצבאך" אמר הגברתן.
"ומי האיש הקטן אשר איתך?" שאל המלך.
"הוא משרתי" ענה האיש.
"ומה התשלום שתדרוש?" שאל המלך.
"אלף כסף לחודש, לי ולמשרתי, הוד מלכותך"
ענה הגברתן.
"אקח אותך ואת משרתך" אמר המלך.

הקשת הקטן והאמיץ

היו היה פעם איש קטן וגיבן בעל גב עקום
ומעוות. קראו לו "הקשת הקטן והפיקח" כי
הטיב להשתמש בחץ וקשת.
אמר לעצמו הגיבן: "אם אלך אל המלך ואבקש
להצטרף לצבא, לבטח ישאל אותי במה יכול
איש קטן כמוני להועיל. עלי למצוא אדם גדול
הבנוי לתלפיות, אשר ישכור אותי לשרתו,
ויבקש מהמלך לגייסנו יחד".
הוא הלך לעיר, וחיפש גברתן מתאים לתוכניתו.
יום אחד ראה אדם גדול ונאה, שחפר בורות.
"מה עושה אדם גדול ובריא כמוך בחפירת
בורות?" שאל הקשת הקטן.
"אני עוסק במלאכה זו משום שאיני יכול להרוויח

למלך העיר ובו הדברים: "הכנע והסגר את
מדינתך, או צא והילחם."
המלך מיד שלח את צבאו, עם האיש הגדול
בראש, מצויד בנשק ומולבש בשריון ורוכב על
פיל. הקשת הקטן ידע שהאיש הגדול לא יודע

לירות בקשת, ולכן נטל את קשתו והלך
בעקבותיו.
צבא המלך יצא אלי קרב ובראשו פיל המלחמה
עם הגברתן עליו. עם תיפוף התופים הראשון
החל הגברתן לרעוד מפחד. "החזק חזק" אמר
הקשת הקטן "אם תיפול מהפיל תהרג כהרף

וכך הצטרפו האיש הגדול והקשת לצבא המלך.
ובאותם ימים, חי ביער פנתר אשר טרף אנשים
רבים ואיים על תושבי המדינה. המלך שלח
לקרוא לגברתן ואמר לו להרוג את הפנתר.
סיפר הגברתן לקשת את מצוות המלך ויחדיו
יצאו אל היער. תוך זמן קצר עלו על עקבות
הפנתר, הקשת המעולה ירה בו את חיצו, פגע
והרג אתו.

המלך שמח להפטר מהפנתר, העניק לגברתן
מתנות יקרות ערך והילל ושיבח את מעלליו.
יום אחר נפוצה שמועה על תאו המתרוצץ
ברחובות העיר ומסכן את התושבים. המלך קרא
לגברתן וצווה לחסל את התאו. האיש הגדול
והאיש הקטן שוב יצאו לדרכם במורד הרחוב.
לא ארך הזמן והקשת ירה בתאו והכריעו.
כשחזרו השניים נתן המלך בידי האיש הגדול
שקית כסף, גם הפעם הילל ושיבח אתו. עד
שיום אחד אמר האיש הגדול לקשת הקטן: "אני
יכול להמשיך בלעדיך. החשבת לעצמך שאין
קשתים מלבדך?" דברים רבים נוספים אמר לו
האיש הגדול, דברים מכוערים.
מספר ימים לאחר מכן, מלך ממדינה שכנה
הצעיד את צבאו אל עבר העיר, ושלח מסר

עין. אין לך ממה לחשוש, אני כאן".
אך הגברתן פחד כל כך שהחליק מגב הפיל,
ברח כל נפשו בו חזרה לעיר. הוא רץ ללא
עצירה עד הגיעו לביתו.
"ועכשיו לניצחון" אמר הקשת הקטן בעודו נוהג
את הפיל את תוך סערת הקרב. הצבא פרץ אל
תוך מחנה הפולשים, רדף והיכה בהם עד
שנסוגו חזרה לארצם.
אז פנה הצבא ובראשו הקשת הקטן חזרה אל
העיר. המלך וכל העם קראו לו "הקשת הקטן
והאמיץ", המלך מינה אותו למפקד הצבא,
והעניק לו מתנות יקרות לרוב.